

Sygn. akt V CSK 588/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa B. F.

przeciwko O. M. i S. W.-M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 17 maja 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarżący uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej potrzebą rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego polegającego na wyjaśnieniu, czy w sytuacji, gdy indosantem i indosatariuszem są osoby pozostające w bliskim stopniu pokrewieństwa, a nie występują żadne okoliczności obiektywne nakazujące analizowanie przez nabywcę zakupu weksla, dopuszczalne jest przyjęcie automatyczne na podstawie art. 10 Prawa wekslowego, że nabywca weksla dopuścił się przy jego nabywaniu rażącego niedbalstwa. Drugą przyczyną przemawiającą za przyjęciem skargi do rozpoznania ma być jej oczywista zasadność.

Stosownie do art. 10 Prawa wekslowego, jeżeli weksel niezupełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa.

Sformułowanie pierwszej przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania nastąpiło w oderwaniu od ustalonego przez Sąd stanu faktycznego. Sąd bowiem, analizując konkretne okoliczności sprawy, w tym powiązania gospodarcze ojca i syna, a nie tylko ich pokrewieństwo, doszedł do wniosku, że powód, będący synem K. F., który był wpisany jako remitent na wekslu, znał, a przynajmniej z łatwością mógł i powinien poznać treść porozumienia, stanowiącego podstawę do wystawienia weksla własnego. Przypisanie przez Sąd powodowi działania w złej wierze, polegającej co najmniej na rażącym stopniu niedbalstwa, stosownie do treści art. 10 Prawa wekslowego, nastąpiło zatem nie automatycznie, na podstawie stosunku pokrewieństwa, jak to sugeruje powód, ale po rozważeniu także całokształtu okoliczności świadczących o jego bliskich powiązaniach gospodarczych z synem. W takich realiach sprawy nie ma więc potrzeby rozstrzygnięcia sformułowanego przez powoda zagadnienia prawnego.

Nie ma też przesłanek do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną. Powód w tej części skargi skupia się bowiem przede wszystkim na krytyce

prawidłowości oceny dowodów i dokonanych przez Sąd ustaleń, co z mocy art. 398 § 3 k.p.c., uchyla się spod kontroli kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw